

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ
НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 27 (549)

Търново, четвъртък 3 март 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

ТРЕТИ МАРТ ВЕЛИК ДЕН

Днес се навършват 77 години от освобождението на България от турско иго. В Освободителната война 1877/1878 г. великият руски народ даде 220 хиляди смели жертви за извоюване свободата на българския народ.

В героичните боеве за защитата на Шипка, в боевете при Казанлък, Стара Загора и Шейново със съвместно пролятата кръв на руските богатири и българските опълченци бе циментирана руско-българската дружба.

Българският народ с нескришана любов, с дълбока признателност, ежегодно чествува деня на своето освобождение. Но истински той чествува този ден след второто си освобождение, получено с помощта на героичната Съветска армия, с помощта на постоите на героите при Шипка, Плевен, Шейново.

Трети март е велик ден на нерушимата българо-съветска дружба, ежегодна проява на най-скромените чувства на признателност български и българки.

Трети март е велик ден на всенародно преклонение пред вечната неувяхаща слава на освободителите, потомците на които и днес стоят на страж за мира и свободата на народите в света.

Поклон пред светлата памет на руските орли и техните съветски потомци, които донесоха на изстрадалия ни народ два пъти свобода!

ПАРТИЙНАТА ГРУПА В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Шестият конгрес на Българската комунистическа партия отбелязва, че вторият главен отрасъл на селското стопанство — животновъдството решително изостава. Затова той поставя като една от централните задачи да се ликвидира с това изоставане.

За да се изпълни поставената отговорна задача сега е нужно не само да се увеличи броят на селскостопанските животни и да се изпълни плана, което е неотменно задължение на всички ДЗС, ТКЗС и частните стопани, но и да се повиши производителността на животните. Без това не би могло да се получат необходимите количества месо, мляко, сирене, яйца и суровина за леката промишленост, а също така не е мислимо решително подобряване на материалния и културния благосъстояние на трудещите се.

Разрешението на тази задача обаче трябва много зависи от дейността на околийските комитети на Партията, от организаторската и политическата работа на първичните партийни организации и техните бюри, от личния пример на комунистическите работещи в животновъдните ферми.

Особено голяма роля за осъществяването на тази задача имат да играят партийните групи при животновъдството. Като част от първичната партийна организация, работещи под нейното непосредствено ръководство и контрол от партийното бюро, те са призвани да повишат комунистическата съзнателност на всички животновъди, да проучват и внедряват опита на челните производственици, да разгледат социалистическото съревнование, да разясняват политиката на Партията и Правителството, да осигуряват изпълнението на стопанските планове. Партийната организация при ТКЗС в с. Ресен, Търновско правилно е разбрала действителната роля на партийните групи.

Съществуващата партийна група в селскостопанската ферма, в състава на която има четири комунисти, е създала да приключе на работа общо 10 синегледачки, които с любов изпълняват своите задължения.

По инициатива на комунистите от тази партийна група през 1954 г. беше разгорено съревнование между отделните синегледачки. Такова съревнование и сега се организира.

Отговорната на партийната група ежеседмично събира комунистите, информира ги за решенията на партийното бюро, възлага им партийни поръчения и проверява как са изпълнени тези от миналото събрание.

Група е спомогнала твърде много за редовните занятия на зоотехническия курс, в който участват всички синегледачки. В някои дни от седмицата, в предобедните или следобедните часове, жените групово четат статии от вестници и списания. Това е допринесло за по-добро гледане и хранене на животните.

Благодарение на системната работа на партийната група там е създаден ден и ентусиазиран колектив, който поддържа в образцово състояние помещението, изпълнява се установеното дежурство, а през свободните часове напоследък репетират еднократно песенка с участието на почти всички синегледачки.

Долу войната! Да живее мирът!

Тези лозунги ечат открай до край по земното кълбо. Милиони хора се нареждат в строя на великата армия на мира. Те с радост приветствуват и единодушно одобряват новата хуманна инициатива на Бюрото на Световния съвет на мира за безусловна забрана на атомното оръжие.

В гр. Севлиево не е имало скоро такова многолюдно събрание, каквото бе събрането, организирано от ГК за защита на мира и ГК на Отечествения фронт във връзка с Обръщението на Световния съвет за защита на мира.

В салона на читалището, в обществениите заведения, пред градските високоговорители по улиците и площадите, трудещите се на града слушаха с повишен интерес доклада по международното положение, направен от секретаря на Окръжния комитет на БКП др. Йордан Костов и словото на свещеника Иван Поподоров.

Многолюдното събрание като един човек гласува телеграми до Националния комитет за защита на мира и до Световния съвет на мира.

Й. Коркинов

ИЗ РОДНИЯ ОКРЪГ

Механизаторите отговарят на призива

Призивът на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг за увеличаване на продукцията и снижение на себестойността среща всеобщо одобрение и подкрепа от страна на колектива при МТС в с. Карансен, Павликено.

На събранието организирано на 25 февруари от партийната организация, профкомитета и ДСНМ, се стекоха всички работници и служители. Два часа работниците-механизатори и инженерно-техническият персонал се изказаха. Те обещаха да се включат активно в по-нататъшната борба за високи добиви, за намаляване себестойността на декар мека оран, за изпълнение на производствените си планове. Дадоха се 58 лични обещания, сключиха се 10 колективни договори за съревнование, 28 индивидуални договори между механизаторите и работниците от ремонтната работилница.

Не останаха назад и механизаторите на 5-та тракторна бригада от МТС в с. Карансен, работещи по кооперативните блокове на ТКЗС в с. Батак. Трактористите от бригадата дадоха лични обеща-

ния за изпълнение на плана си през тази година.

Другарят Иван Петков, старши тракторист на „ДТ-54“ каза: „В борбата за по-високо заплащане на труда на кооператорите решаващо значение има да играе и работата, която ние ще дадем. Затова аз обещавам пред Партията да преизпълня личния си план с 25 на сто, да направя 7 на сто икономии от горивния и смазочен материал, 3 на сто от резервни части и да снижа себестойността на декар мека оран. В изпълнение на тия си обещания аз обявявам съревнование на др. Александър Пеневски, тракторист от VIII тракторна бригада в с. Долна Липница.“

Подобни обещания дадоха и трактористите Христо Белев, Минко Миндев, Аспарух Денчев, Любен Петков и др.

Бригадата обяви съревнование на VIII тракторна бригада, работеща в с. Долна Липница.

С обещанията и сключване на договорите механизаторите от МТС в село Карансен активно се включиха в борбата за високи добиви в селското стопанство.

Кънчо Иванов
Петър Острев

Успехи по обещанието

Работейки по призива на челните предприятия от София и Софийски окръг работниците от ф-ка „Първи май“ — Търново изпълниха месечния си план за февруари 112.2 на сто. Всички производствени бригади дадоха продукция свръх плана. Дълбоко отделение в базисното предприятие, ръководено от др. Христо Бакалов, издоби в барабани 40 на сто повече говежди и биволски кожи. Бригадата завою-

ва преходното червено знаме „Бригада първенец“.

Техническото ръководство в предприятието през месеца бе на своя пост. Към всяка производствена бригада има прикрепени административни работници, които подпомагат другарите си по отчитане на резултатите в съревнованието. Изработени са план — графици и диаграми. Установена е всекидневна отчетност.

П. Александров

Призив — обещание на ученици

Единадесетокласниците при Първа смесена гимназия „Цвятко Ганев“ в Севлиево, разучили добре постановлението на ЦК на БКП за по-нататъшна борба за високи добиви в селското стопанство, на 17 февруари се събраха на тържествена другарска среща да дадат израз на обхваналия ги ентузиазъм.

Обичай от малък животните — заяви Димитър Татев. — Щом завърша отивам на работа в животновъдната ферма на ДЗС Севлиево. От там ще следвам задочно ветеринарна медицина.

Един след друг се изказват бещите активни участници в социалистическото преобразяване на селското стопанство. В родните ТКЗС и ДЗС те ще работят и ще се учат. В очите на всички грее пламъкът на любовта към народа, възлнува ги гласът на Партията. Възволителна нараства. Под призива-обещание след завършване на учебната година да отидат на работа в селското стопанство се подписват 44 единадесетокласници.

Ил. Манев
наш окол. дописник

Извозват оборски тор и сеят

Хубавите февруарски дни се използват умело от кооператорите в селата Лозен и Горски Сеновец, Горнооряховско.

Членовете на стопанството в Лозен са извозили до 18 февруари 800 тона оборски тор, а тия в Горски Сеновец 950 тона. Членовете на две-

те стопанства започнаха засявянето на овеса.

Бригадата на Стефан Йорданов от стопанството в Горски Сеновец зася тютюневия разсад. Усилено се работи по направата на торови саксийки и пикирането на домашните.

Д. Петков, дописник

Седянка на мира

Хубав февруарски ден. Към просторния читалищен салон в с. Драганово, Г. Оряховско се отправят стари и млади, свекърви със снахите си, кооператорки и некооператорки. Комитетът за защита на мира е организиран седянка в чест на мира и Обръщението на Световния съвет за забрана на атомното оръжие.

Салонът е препълнен. Доклад за мира и забрана на атомното оръжие направи учителката Стефанка Карпачева. След това бе излъчена литературно-музикална програма, в която взеха участие индивидуални номера 30 жени самодейки.

Боркините за мир гласуваха телеграма до Националния комитет за защита на мира, с която призовават на позорния стълб подпалвачите на нова война.

Под звуците на музиката в танци и народни хора жените-майки, боркини за мир, доволни прекараха вечерта.

Димитър Ст. Митев

ДОБРА МАГАЗИНЕРКА

От две години в магазин № 2 на селкооп „Обединение“ Гор. Калугерово, Севлиево, работи др. Генка Ст. Иванова. След назначаването ѝ за магазинерка тя беше малко смутена — първата жена в селото на такава трудна и отговорна работа.

Но тя не се стъписа. Свикнала е да се справя с трудностите — от малка е била работна.

В магазина се намират най-разнообразни стоки. Той е подреден образцово. Хубавата витрина привлича вниманието на минавачите. Генка посреща клиентите си учтиво. Предлага им своевременно желаните стоки, води си специална тетрадка за неудовлетвореното търсене. В тетрадката за похвали няма нито едно оплакване. През изтеклата 1954 г. Генка изпълни плана 105 на сто. За това тя беше наградена от РКС — Севлиево.

В чест на 4 март обещава пред Партията и Правителството да изпълни плана си за 1955 година 110 на сто.

Гатю Ц. Чакулов

БРИГАДИТЕ СЕ СЪРЕВНОВАВАТ

Поучени от миналогодишния опит кооператорите от ТКЗС „Нов живот“ в с. Д. Липница, Павликено започнаха сеитбата на ранните пролетни култури на 24 февруари. Първо се започна с овеса. Други кооператори се хванаха в сеитбата на арпаджика. Между бригадите се води благородно социалистическо съревнование, коя първа да засее определените ѝ площи.

Й. Кенаров, дописник

КАНАЛИ ЗА НОВОТО ОРИЗИЩЕ

Работливите кооператори от ТКЗС в с. Крушево, Г. Оряховско използват първите благоприятни дни за работа в полето. На 19 февруари те започнаха изкопка на напонтелните канали за новото оризище.

Още първия ден работата тръгна добре. Дневната норма беше преизпълнена. Най-добра работа дадоха кооператорите от II полевъдната бригада.

С усилен темп работиха през деня членовете на ДСНМ Дичо Ганчев, Георги Янков, Йордан Кръстев и други.

Кооператорите са радостни, защото знаят, че от новото оризище ще получат богат урожай.

Пенко Ст. Пенков, дописник

БОРБА С ВРЕДНИЯ ДИВЕЧ

В с. Горско Сливово, Павликено се води упорита борба с вредния дивеч. Под ръководството на горския надзирател Руси Басарков тази година са избити десет лисици и един орел, който е бил, според специалисти, на 150 години.

П. Делилаев, дописник

Красиви са зимните дни в сгушеното в пазвите на Еленския балкан с. Тодювци. Трудлюбивите селяни работят всеотдайно за преобразяването на родния си край. За културното им издигане им помага основаното преди 50 години народно читалище.

Помощта на читалището през годините на народната власт е десеторно по-осезателна. В новата читалищна сграда, особено в зимните вечери, е много оживено. Разностранната дейност на това културно сърце на Тодювци привлича жителите на селото.

Скоро тодювчани отпразнуваха тържествено петдесет-годишнината на своето читалище, пожелавайки на читалищните дейтели още по-ползотворна дейност за изпълнение на решенията на 25-тия читалищен конгрес.

На снимките: Изглед от с. Тодювци, Еленско и от читалищната сграда.

Пред Осми март

СЕДЯНКА В ДОБРИ ДЯЛ

По инициатива на Общоселския комитет на Отечествения фронт, в чест на 8 март — Международния ден на жената, на 22 февруари в с. Добри дял, Г. Оряховско бе организирана голяма общоселска седянка. Др. Мария Ц. Пенчева, член на Общоселския комитет направи доклад на тема: „Ролята на жената в строителството на социализма и отбраната на Родината“. Тя подчерта, че сега, когато всички трудещи се жени от целия свят се готвят да отпразнуват своята страна се подема акция за събиране подписи под Обръщението на Световния съвет на мира за забрана на атомното оръжие. Тя прикани присъстващите на седянката да станат агитатори и в късо време всеки мъж, жена, младеж и девойка да се подпишат под Обръщението.

Прочетена бе статията на в-к „Борба“: „Да се подпишем за мира и живота“.

Приет бе конкретен план за подготовката и чествването на 8 март. Предвижда се да се съберат продукти за направата на сладки, да се закупят подаръци за граничарите и др.

Подготовката на този голям празник трудещите се от Добри дял съчетава с пролетната сеитба, като полагаат усилия всякаква дървесна пелел да се събере и ползува за наторяване на повече култури.

П. Буруджиев

ЗА ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАНЕ

Жените от с. Димча, Павликено усилено се подготвят да отпразнуват Международния ден на жената — 8 март.

На този ден те ще манифестират своята сплотеност и твърдото си желание да работят и живеят в мир. Затова те активно участваха в събирането на девет тона дървесна пелел. Започнаха издължаването на държавната доставка месо от елър рогат добитък. Взема участие в пролетната сеитба.

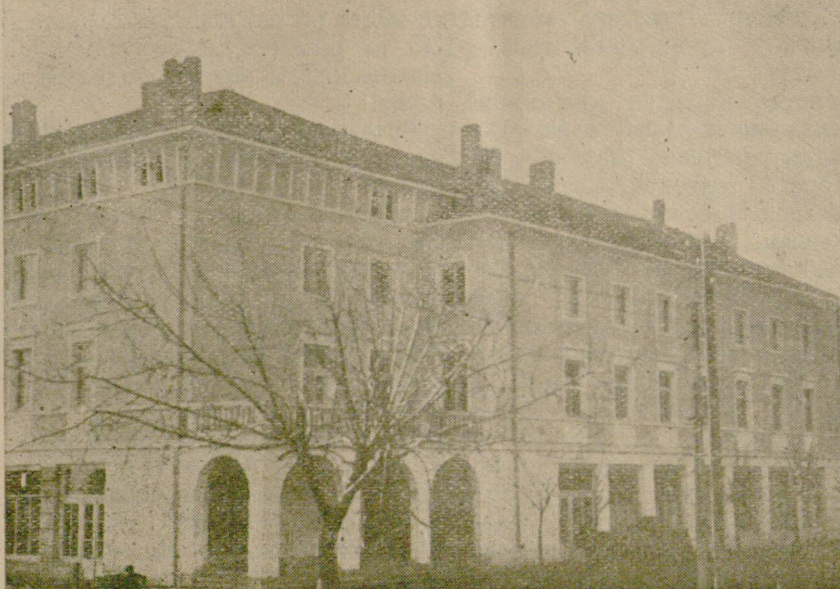
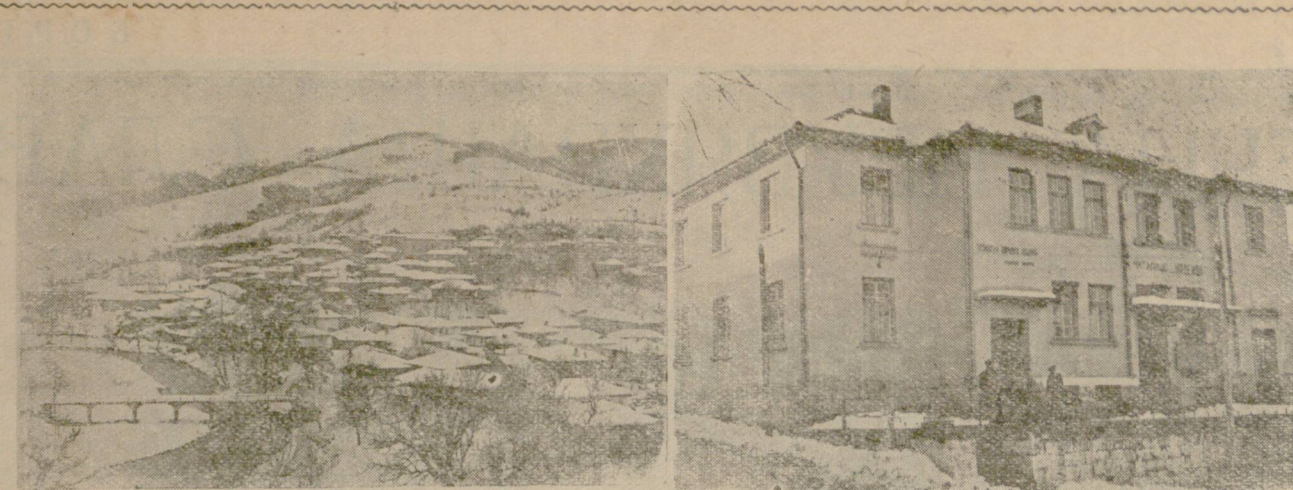
За 8 март ще организират битов вечер с доклад за значението на Международния ден на жената. Жените от с. Димча помнят своя хал преди 9 септември 1944 година, виждат сегашното си място в живота. Затова с готовност, в чест на 8 март ще сложат подписите си под Обръщението на Световния съвет на мира.

Божанка Петрова

СЕДЯНКА В ДРЯНОВО

Жените работнички и служители от ГП „Градска търговия“ в гр. Дряново организираха на 28 февруари вечерта в ресторант „Москва“ седянка на мира. Присъстваха около 200 души. Доклад за международното положение и участието на жените в борбата за мир прочете др. Димитрина Кузманова — хлебопродавачка. Бе излъчена кратка литературна програма. Бяха поднесени сладки и пуканки.

Седянката продължи до късно с голямо веселие, игри и танци. Д. Я.

На Снимката: Новата кооперативна сграда в Г. Оряховица
Снимка: П. Тарасенков

ВЕЧНА НЕУВЯХВАЩА СЛАВА НА ОСВОБОДИТЕЛИТЕ!

„На Шипка все спокойно.“

СЛАВНА ГОДИШНИНА

Априлското въстание завърши с неуспех, но то изигра своята огромна историческа роля. Макар че не постигна предначертаната цел — събиране на турското господство, то нанесе дълбока рана в разлагащото се тяло на турската държава. Хилядите жертви и опожарените селища показваха на света, че турското владичество в България се крепи само на меча и на насилието.

Докато Англия поддържа с всички сили турската тирания на Балканите и лорд Дизраели чинично заявяваше, че известията за кланетата в България са измислица, а Бисмарк казваше, че „не дава живота на един померански войник за свободата на дивите балканици“, то Русия бе единствената страна, която се зае да извоюва свободата на България. Народният поет Петко Рачев Славейков изрази вярата и надеждите на българския народ, че ще бъде освободен от Русия:

Руска сила, руска воля,
руска кръв и руска пот,
ще избавят от неволи
наш поробен народ!

Българският народ не остана излъган в надеждите си. Русия взе неговата защита и се подготви със силата на оръжието си да извоюва свободата му. Независимо от целите на руския царизъм, обективните резултати на руската политика бяха прогресивни. Лозунгите на национално — освободителната война бяха близки на руселени освободителни — на южните славяни бе широко разпространена сред руския народ, макар и той да знаеше, че не ще получи никакви материални блага.

По време на обявяване на Руско-турската война започна сформирването на българското опълчение, което сия кръвта си с тая на руските воини и така циментираща основите на нерушимата дружба на двата братски народа.

В Освободителната война руският народ даде около 200,000 убити и ранени за свободата на българския народ. Войната изигра своята огромна прогресивна роля. Тя донесе крайно благоприятни резултати за

социално-икономическото развитие на балканските народи. По този въпрос Васил Коларов пише: „Ленин пръв в марксистическата литература показа, че войната 1877 — 1878 година обективно изигра една прогресивна историческа роля. Тя съставлява неразделна част от комплекса исторически явления, основното обективно съдържание на които беше освобождението на буржоазното общество от оковите на феодализма. Тя беше прогресивна не от наше тясно — национално гледище, че донесе свободата на българския народ, но от гледище всемирно историческо, че спомогна и ускори съкрушаването на най-гнилия азиатски феодализъм и варварски абсолютизъм в Европа“. В резултат на тази прогресивна война основите на турския феодализъм на Балканите бяха сринали, а в България той бе окончателно ликвидирал. Заедно с това вековните културни и политически връзки между руския и българския народ още повече се заяха. Сред прогресивното човечество руският народ си извоюва гордото име — Освободител.

Фалшификациите на буржоазията по оценката на Руско-турската война не се отразиха върху българския народ. Той много добре знае кой го отгря от турските произволи, кой му върна земята от турските бейове и паша кой го защити на международните конференции.

Освобождението на българския народ от великия руски народ стана един от основните стълбове на нерушимата и вечна дружба между българи и руси.

Октомврийската социалистическа революция от 1917 година, която освободи звани руските работници и селяни от игото на царя, помещиците и капиталистите, даде ново съдържание на тази традиционна — българо-руска дружба, издигна я на нов, по-висок етап, превърна я в българо-съветска дружба.

Десетилетия наред трудещите се в нашата страна, под ръководството на Българската комунистическа партия, се бориха за събирането на експлоататорската капиталистическа класа, за смъкването от власт на антинародната монархо-фашистка класа.

В тежките години на Втората световна война, когато българският фашизъм достигна върха на своя варваризъм и мракобесие, горещата любов към Съветския съюз, безграничната вяра, че само той може да му помогне, за да се избави от фашисткото робство, поддържаха будното съзнание на нашия народ, вдигаха го на борба за свобода и правда.

И помощта дойде. След разгрома на германския фашизъм на своята територия, великата Съветска армия се понесе в победни марши на запад, преследвайки и доунищожавайки фашистките варвари. Съветската армия донесе свободата на много европейски народи, в това число и на нашия. Паметни ще останат завинаги дните на всенародния възторг и радост, с които нашият народ посрещна Съветската армия-освободителка през септември 1944 година.

За втори път в продължение на по-малко от един век народът ни беше спасен от войските на братския руски народ. Внуците на героите на Шипка, Шейново, Стара Загора, Плевен дойдоха като братя освободители в нашата страна. В бой срещу германските пълчища по време на Отечествена война нашите и съветските бойци отново смесиха кръвта си и затвърдиха дружбата.

Днес, изпълнявайки решенията на Шестия конгрес на Партията, нашият трудолюбив и храбър народ създава прекрасен и щастлив живот в своята социалистическа родина и с това осъществява на дело мечтите на ония, които сложиха костите си за освобождението на България. Тяхната саможертвеност вдъхновява нашите ударници и рационализатори в индустрията и селското стопанство на още по-големи трудови успехи.

Под ръководството на славната Комунистическа Партия и с братската и безкористна помощ на великия Съветски съюз българският народ изгражда социализма в своята Родина, която стои здраво и непоколебимо на фронта на мира, демокрацията и социализма.

Янка Николова

ЗДРАВСТВУЙТЕ, БРАТУШКИ!

ИВ. ВЪЗОВ

— Мамо, мамо, я ги виж!
— Шо е? — Илат, погледни ги...
С пушки, с саби... — Шо стоиш?
Скоро, чедо, поздрави ги!
Тях ги бог прати насам,
Да помагат, чедо нам.
И детето дава крушки
На солдатите без страх
И крещи на тях:
Здравствуйте, братушки!

Генералът кат орел
Ескадроните повежда,
А орчът се заперел
И омаен ги изглежда:
Чини му се, че е сян...
Изведнъж с тупене, с звън
Приближиха кат вихрушки
Той си шапката сваля
И ги поздравя:
Здравствуйте, братушки!

Шипка! Шипка! Гръм се чу.
Гурко мина планините!
Радост, чудо беше ту!
И на Тракия момите
Срещат храбрите борци
И покриват със венци
Техни глави, коне, пушки...
И, ка, стискат им ръце
Викат от сърце:
Здравствуйте, братушки!

Как са горди тез момци!
Един казак варди, гони
Хиледи злодеи, крадци —
Цели турски легиони.
И народът с лик застен,
Като гледа вече в плен
Тия полкове хайдутски,
На казните добри
Тъй благодарни:
Здравствуйте, братушки!

Русе, 1878 г.

ШИПКА

ЛАМАР

Много бури е бурила в тия усойни
и са свирили в зимата снежните клоци;
ти недей ме разпитва за старите боеве,
мой майко, на Шипка дошла на поклон.

Тук загинаха хиляди войни Гуркови
и народа ни хвърли на бой опълчените;
по селата жените захвърлиха хурките
за пожара нарамиха белите менци.

Моя майко, на Шипка горяха огньовете,
много дни планината димеше от къри;
всеки беше герой и без мъка готов
към смъртта като лъв да се хвърли.

И спасиха ни в битките братята русите
от Украйна дошли и залези: Дунай! —
с тая песен сърцата на всички раздрусаха
и летяха напред — бели птици в безвря.

И сега са на Шипка горите притихнали,
по следите на Гурко премина Толбукин;
ситен дъжд по пътеките още не стихна
и народът към север дълбоко се слуша.

О, народ, прегорай в много робство и жалби,
ти отдай своята дил и печал на покойници;
свободата ти в боя със нож издълбана бе
върху урвите и задимели усойни.

Шипка греє, озарена от слънчеви залези,
лял народ на ръце е понесъл съдбата си;
тук Русия положи — в планинските валози —
като в люлка на тоя народ свободата му.

Пейте песни, жени, загорели от работа,
бели руни стада по поля и клисури,
озвънете с звънците на Шипка добрите —
да запее народът за братята русите!..

ВЕКОВНА ДРУЖБА

(В музея на руско-българската бойна дружба)

Един ли път в дългата история на руския и българския народи е гърмяла славата на бойните им подвизи? Един ли път руси и българи като двама родни братя са бранили народната чест и свобода? Един ли път вражеските пълчища са изпитвали стоманената мощ на острия им щик?

За този вековен боев съюз на българи и руси разказва Музеят на руско-българската бойна дружба, на ул. „Скобелев“ в София. Не добре осведоменият посетител обикновено влиза в сградата на музея с надеждата първите експонати да го върнат в недалечното минало — например в дните на Освободителната война. Но първата зала изведнъж го пренася с векове назад. Съвсем примитивни оръжия — копия и стрели — но и с тях двата братски народа още в зората на своето съществуване дружно отстояват интересите си. Редица документи говорят, че още преди Х век руси и българи водят чести войни срещу общия враг — Византия. Воюват ли българи — русите са при тях, воюват ли русите — със тях са и българи.

Особено крепка става бойната дружба през годините на турското робство. Множество табла със снимки, редица оригинални документи, военни вещи, оръжия и др. спомнят за братски пролятата кръв във войните през 1806/12, 1828/29, 1853/56 и др. Няма война между Русия и Турция от това време, в която да не са участвували и български доброволчески отреди на страната на русите.

Възторг извикват у посетителя залите, посветени на Освободителната война 1877/78 година. Чувстващи, че такъв велик подвиг, какъвто сториха тогава руските войски и българските опълченици,

рядко може да се срещне в историята на другите народи. Изложението тук многобройни експонати възпроизвеждат с особена сила неповторимия героизъм при Шипка, Стара Загора, Плевен. Тук е и свещеното за всеки воин и увенчано с бойна слава Самарско знаме.

Когато родената в революционните дни на 1918 година Червена армия громеше интервентите и контрреволюционни пълчища, българските работници и селяни я подкрепиха. Това бе израз на признателност за великото дело, което извършваше тя.

Но най-силно говорят за свещения боев съюз залите, посветени на Великата Отечествена война и въоръжената съпротива срещу фашизма. В редовете на Съветската армия участвуват командири и бойци — българи. Със съветско оръжие се снабдяват нашите партизани. А когато бойците от про-славения III украински фронт влязоха в нашата страна, народ и партизани с дълбока благодарност срещнаха своите втори освободители.

Много снимки предават здрава дружба на съветския и българския воини, която ги сплотяваше в победите над немските войски. В суровите дни на 1945 година нашата млада армия бе закръмена с храбростта и самоотвержението на Съветската армия. Тогава бе дадена и неписана клетва да вървят ръка за ръка във вековете, за частieto на двата народа.

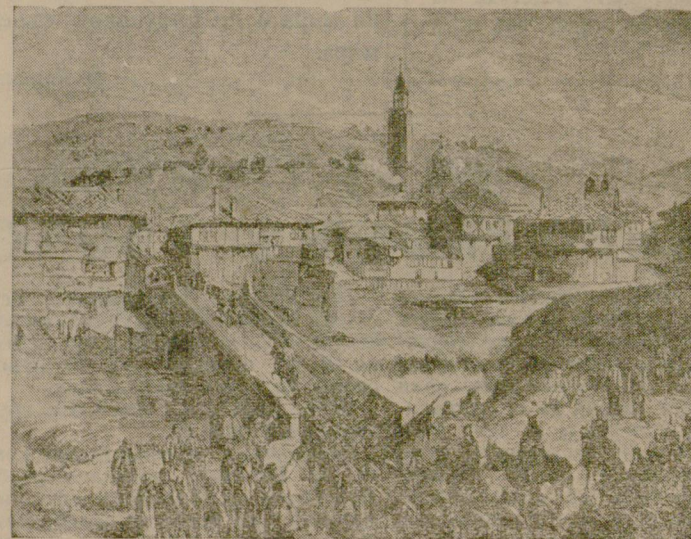
Когато посетителят напуска последната зала, погледът му спира върху златисти букви:

„Да крепне навеки съюзът ни

с великия, братски съветски

народ“.

Т. Генов

Посрещането на освободителите в Габрово.

БОЙНИ ДРУГАРИ

Прихванал сабята в ръка, адютантът влезе в палатката и доложи: — Разузнавачите се върнаха, ваше превъзходителство!

Генерал Столетов се изправи, отмести картата и кимна с глава. — Да дойдат!

Като отдръпнаха полите на брезента, в палатката влязоха един едър, рус войник от Орловския полк, познатият на всички песнопеец Сашка Кузмин, и снажен, левент опълченец, с кривинал калпак и дълъг тесак на колана. Светло-зелените му дрехи стояха напето и спретнато, целият той бе стегнат и свеж, като че не се завърташе от разузнаване, а се готвеше за парад. Казваше се Христо Черкезов.

Малко смутен от присъствието на генералите и шабните офицери, той отстъпи една крачка назад и втрещи очи в лицето на Столетов.

— Е, видяхте ли какво правят там, долу? — меко и топло попита генералът, облегнат о дървената масичка.

— Тъй вярно, ваше... — бойко отговори Сашка.

— Не, говорете просто, без титли — прекъсна го генералът. — Успяхте ли да се вмъкнете в лагера им?

— Опълченецът Христо се преоблече като ниям и ходи в самия лагер! — все тъй високо и ясно отговаряше орловецът, сочейки другаря си. — Страшна сила пристигна нощес... Големи подкрепления с оръдия и кавалерия!

— Нима? — трепна командирът на Брянския полк и издаде устни напред. — Откъде идват тия сили?

Столетов се обърна към картата, прокара пръст по съобщителните линии на Сюлейманпашовата армия и смръщи вежди. После из-

прави глава и погледна опълченеца.

— Какво правят сега долу? Имат ли достатъчно патрони и снаряди? Видя ли артилерията им? Там ли е Сюлейман паша?

Но Христо мълчеше, сложил ръка на ножа си смутен и объркан в присъствието на такъв славен генерал като Столетов. А той го поглеждаше приятелски, ласкаво му се усмихваше и поддръпваше дългия си засукан мустак, очаквайки да чуе мнението му за турските сили. Наоколо, изправени, тихо разговаряха офицерите, обкръжили ранения в крака генерал Драгомиров.

— Е, опълченец! — подкани го Столетов. — Говорете! Колко хиляди предполагате, че имаме на среща си?

— Най-малко тридесет хиляди! — каза объркан Христо и кой знае защо, застана мирно. — Снаряди имат цели каруци. Топове... осемдесет прочетох...

Той разказа, че говорил със самите турци, слушал офицерите им, па видял и самия главнокомандуващ Сюлейман паша. Бил много мрачен и сърдит. Цяла нощ турците точили ягаганите си, на присъвяване им раздали по триста патрона и сега са готови да предприемат последния шурм. Всички говорели за последния бой, всички се заканвали да унищожат „московците“ и „гяурите“.

— Ще видим! — усмихна се Столетов и излезе навън. След него в група тръгнаха офицерите.

Разсъмваше се. По Балкана се разтапяше тънката мъгла. Сегизтоиз пропукваха пушки. Но те не нарушаваха, а като че ли подчертаваха дивото безмълвие на пла-

нината. По „Св. Никола“ се мяркаха опълченци и войници. В нивната, зад силенте и редките храсти дебнеха ниями и черкези. Под тях, край белите шатри на офицерите, се виеха огньовете. Там въряха кафе, готвеха гостби и вероятно закусваха, преди да започнат боя.

— Е, Сашка... Покушахме и ние! — рече Христо, щом излязоха от палатката.

— Харашо, братушка... Ну давай!

Те избиблиха купчината изстрелни гилзи, седнаха на студения камъни. Бяха гладни, а храната се вършеше предния ден. Разделяха по равно последните сухарчета, загризаха ги с апетит. При тях дойдоха и други опълченци, притихаха брянци и орловци — деляха сухарите, смееха се и приказваха на „руско-български език“. Някой измъкна кавал и тихо-тихо занарежда старинна народна песен.

— Тревога! — извика капитан Степанов с гръмовен глас. — По местата си!

Столетов вървеше към върха, отпуснал бинокъла на гърди. Мълчаливата, улегена с малини и повет гора го разведри. Свеж утринен ветрец развяваше побелелия му перчем. Той размахваше фуражка, стъпваше по обрулената от куршумите шума, късаше узрелия лешинци и тананикаше нещо.

— Фиу-у! — пропиха един куршум и пласна в кората на близкия дъб. Столетов изви глава настрана и махна с ръка, като че се пазеше от някой нахален комар, без да прекъсне песента. Стигна върха. В далечината се тъмнееха пламъците на запалени села. Зад синкавия фон на разстлания се дим внезапно изплаваха силуетите на хиляди хора в разноцветни униформи. Те настъпваха наго-

ре в разпръсната верига, пълпеха по скалите и развяваха червените, украсени с полумесец знамена. Излсканите ятагани на башибозуците бляскаха стръвно срещу изгряващото слънце. Червените отбляскаха на личите ги пряхаха пълзещи и по-страшни, сякаш ален на кръв се стичаше по тях. Изведнаж тътнещ вик разтресе Балкана, изви се надлъж и нашир, бавно затихна в клисурите и силенте. И офицерите, и войниците, заели позиция на върха, чуха познатия боев турски вой: „Аллах“.

— Аллаха! Аллаха! — повтаряше ехото, а веригата се приближаваше все по-нагоре. Най-отпред, с извадена сабя в ръка, вървеше висок сух човек. Столетов вдигна бинокъла и видя своя противник Сюлейман паша. Той вървеше изправен, прескачаше падините и все размахваше сабята.

— Братя! — извика Столетов и възлезе на върха, обърнат към брянци, орловци и опълченците — наблюдаваха страшния бой. Четирисот хиляди напредват срещу седем хиляди... На всекиго се падат по петима. Бийте, братя... Да ги пръснем и разгромим... Да поздравим нова свободна България!

Гръмовно „ура“ раздруса Балкана. Христо викаше най-силно от всички и прегръщаше Сашка, а сълзите трептяха на бузите му. Столетов прекъсна речта, скочи от възвишението и залегна най-отпред. Опълченците го обкръжиха, стискаха лъскавите пушки и дебнеха стръвно. Турците настъпваха в разсилен строй, на вълна. Първата вълна вече доближи аванпостовите на орловци и плъзна нагоре. Брянци се гупеха зад скалите, готови да дадат смъртоносна залп.

— Огън! — изрева Столетов и гръмна с револвера си. — Бийте, братя!

Само това успя да чуе Христо. Шапото изгря, прикладът го блъсна в рамото, той се наведе да сложи друг патрон, но срещу него полетяха шестима ниями с дигнати щикове.

Аллах! — завиха ниямите. — Ура-а! — ревноха защитниците на Шипка. — Братя! Братя! Атака!

„Аллах“ и „ура“ се смесиха и замряха. Вместо тях звъннаха чиличените ятагани, остри щикове и прикладите. Боят се разрази със страшна сила. Опълченците отбиха вихрените атаки, орловци и брянци минаваха в тила на веригите, поразяваха най-добрите сили на Сюлейман паша, но отново отстъпваха, отблъснати от страшните в своята ярост башибозуци. Навред, по всички линии кипеше горещата сеч. Кръвта плискаше по горещите камъни.

На обед пристигнаха нови подкрепления от юг. Черкезите пълпеха по земята, преструваха се на убити, дебнеха и убиваха отзад офицерите. Трите опълченски дружини останаха без команден състав. Христо беше най-отпред. Сашка въртеше падалата от ръцете на капитан Степанов сабя, сечеше враговете и викаше на руски и на български:

— Бийте, братя! Трепете тая мръсна сган!

Под него вече се биеха с труповете на избитите. Кръвта се стичаше на мътни вадички по скалите. Балканът ехтеше от виковете на живите и стоновите на ранените. Десетина ниями и двама чауши се устремиха към Сашка. Но Христо се върна срещу тях и кръстоса ятаган с ятаганите им. „Вай!“ Вурун! — ехтеше в нажежения въздух и заглушаваше звънтенето на посрещналите се чиличени острия. Окръжаван и озъбен, с подута горна устна, единият от чаушите замахва към гърдите на Христо. Той клекна и заби ятагана в хълбока на свирепия татарин. Но десетина ятагана отново се насочиха към гърдите му и всичко би свършило тук... Не би видял

Христо свободно милото си Отечество, ако не беше Сашка. Той скочи като пантера, разкъса обръча на своите нападатели и върхлетя на ниямите. Сабята му лъсна във въздуха, чаушът рухна по очи. Втори удар търкулна в краката на Христо рошавата глава на черния татарин.

— Дръжте ги тия гяури! — изкрещя отдалеч един турски офицер и дръпна пищова си от кобура. Кюрдите от охраната на Сюлейман паша се хвърлиха нагоре да помогнат на своите събратя, отново обкръжиха двамата защитници. Но те опрели гръб един о друг, застанали на най-високия връх, се биеха с безчисления противник, получаваха и нанасяха удар след удар. Също тъй на малки групи, опрели гърбове, българи и руси водеха сражението, решили да измрат до един, но да не отстъпят назад...

— Христо! Бий! — викаше пламенно Сашка.

— Сашка, дръж! — с пресъхнало от жажда гърло откликваше Христо и въртеше ятагана.

Трима офицери от щаба на Сюлейман паша ги забелязаха и посегнаха към револверите си... Но в тоя момент, откъм Габровското шосе се понесе победният вик „ура“. Офицерите пуснаха пищовите, ниямите и кюрдите изтръгнаха, ръцете им се вдървиха... Победният руски вик ги удари като ток. Те извърнаха глави и хукнаха назад. От север, яхнали по двама на кон долетяха казаците от отряда на генерал Радечки.

— Братко! Братко! — извика Христо, пусна ятагана и прегърна Сашка.

— Чакай! Дръж ятагана! — възкликна Сашка и двамата полетяха надолу и подгониха отстъпващия в паника враг.

Трибуна на челниците

ВИСОКОТО КАЧЕСТВО ПЪРВА МОЯ ГРИЖА

Опита на др. Дешка Кирилова, отпечатан тези дни във вестник „Борба“ прочетох с голям интерес. Тя е една от многото ми ученици и забележителните й успехи не могат да не ме радват. Отговарям на нейната покана да разкажа как работя за осъществяване поръчението на нашата родна Комунистическа партия да произвеждаме по-качествени вълнени платове за народа.

Тъкачка съм от 1917 г. Жал ми е, че в разцвета на силите, на младостта ми трябваше да работя за фабрикантите. Но ние толкова работехме. Помня последните години преди 9 септември 1944 г. децата ни не знаеха що е сирене, а в беседката при ф-ка „Надежда“ чорбаджията устройваше гуляи с полицейските началници и пияни се замеряха със сирене. Та да им работим добросъвестно ли...

Със свободата се роди ентузиазмът на работниците, появи се стимулът за социалистическото съревнование. И как не — работим вече за самите нас, за нашата държава.

Да израсна като тъкачка-многомашинница това дължа на съпруга ми и учител Георги Димитров. Той призова трудещите се на всенародно социалистическо съревнование. Думите на вождя дълбоко залегнаха в сърцето ми. През 1948 г. започнах да обслужвам 2 тежки вълнени стана, а през 1950 година преминах на четири. През 1952 година Президиумът на Н. С. ме награди с ордена „Червено знаме на труда“. Сега изпълнявам личния си план за 1955 година.

Да произвеждам брак и второкачествена продукция, според мене, е все едно да се подгирваш със себе си: та нали ние носим на гърба си плата, който тъчем? А заслужаваме ли ние трудещите се — господарите на Родина, да носим дрехи от лошокачествени тъкани? Не, и затова една от главните ми задачи е да изтъквам само първокачествен плат. Как постигам това?

Преди започване на работа подробно разпитвам предшественика си за работата на машините, за да зная какви мерки да взема за отстраняване на повредите. След това проверявам платовете дали има дебели жици по основата. При откриване ги откъсвам и ги заменя с редовни. Преглеждам по-нататък дали има разменени коп-

чета, които изменят сплитката. Това е най-лошият дефект на плата. Празните копчета също повреждат тъканта. Затова ако карам боядисани или тъмни основи, следя за празни копчета като надни-

чам отдолу под нишелките и отглеждам на просвет. Ако има основна жица излязла и върната на повлекателното кросно, проверявам нишелките на 25 см в двете страни на предполагаемото място на върнатата жица и търся празното копче. Ако това не направи, рискувам платът дълго време да върви с неотстранен дефект. През време на работа често преглеждам основите. Пилосите махам и заменям с редовна прежда. Големите въли най-грижливо отстранявам с ножица и с това предотвратявам образуването на „жаби“. Мнозина тъкачи извършват тези операции без желание, подценяват ги, но затова пък не могат да дадат продукция от високо качество.

При скъсяване на основна жица най-напред намирам копчето, разтварям основата до повлекателното кросно и, ако жицата е от лявата страна, поемам я с палеца и показалеца на дясната ръка, изкарвам я изпод другите жици и тя идва точно на мястото си. Обратното — при положение, че скъсяването е от дясната страна. По този начин избягвам опасността да се измени наводката и да се получи грешка. За съжаление болшинството тъкачки не постъпват така, а изваждат направо скъсаната жица от кросното, като я издърпват с пръсти. Слагат я в копчето на място, но жицата е оглемена с други жици. Започват големия късаня на основата, производителността

спадва рязко, появяват се един след друг дефектите.

Не по-малко се грижа и за вътъка. При вземане на шпули от Щиршовската дъска най-напред ги оглеждам щателно дали има дебели жици. Ако има с куката за вдяване на совалката закачам жицата там където вече преминава редовно, скъсам я и зареждам совалката. Сега тя ще тъче само докато се изразходва качественният вътък, след което станът ще спре автоматически. Така избягвам „коланите“ от нередовен вътък. Важно е също така братите в окътата на совалките да се поддържат добре. С това се избягва бръмченето до спирача и „лапането“ в ивицата на плата, които са едни от най-лошите дефекти.

От време на време надничам отдолу под нишелките, за да видя дали има скъсана кашка или тел, които също водят до дефекти. На всеки два-три часа преглеждам дали падаща платина на нишелките, защото докарва неотстранима грешка — „колан“.

Два пъти за осем часа на всяка машина измервам набивката на плата.

Благодарение този начин на работа обещанието, което дадох в отговор на призива на 25-те чели предприятия да изтъквам 99 на сто първокачествени платове, преизпълнявам редовно.

Опита си предавам в стахановска школа на 4 опитни тъкачи. Особено внимание обръщам на качеството, като наблюдавам ежедневно работата им. Постиганията на Вл. Каменов, Г. Викторова, Р. Петрова и М. Георгиева са рад-ващи.

Ползвам се от случая и аз да поставя поръчение: нека в страните на вестника се изкажат опитни предци на камгарни и шрайгарни прежди, за да се популяризира и техният опит, защото ние тъкачите често плащаме греховете на немарливите си другари. А за да се изпълнят обещанията по призива, а от там и решенията на Шестия конгрес на БКП за решителното издигане на материалното и културното равнище на живота необходим е образцова работа от всички работници, от всички професии.

Василя Н. Данчева
ф-ка „Ев. Апостолов“ — Габрово
носител на ордена „Червено знаме на труда“

БЕЗРЕДИЯ В ЗАВЕДЕНИЯТА НА СЕЛКООП

Ръководителите на Селкооп и здравните органи в с. Ресен, Търновско не воюват за осъществяване на правителствените разпоредби за подобряване на хигиенните условия в предприятията и учрежденията. Дори допускат безобразия. Така хотелът на Селкооп не се поддържа в добро състояние. Бельото не се подменя цели седмици

— чаршафите и възглавниците са крайно замърсени.

Леглата след пренощуване на пътник не се застилат. Подът не е мит. Прозорците са изпачкани с вар. По стените висят остарели паяжини. Столовете са изкаляни и потънали в прах. В станта няма маса. Отговорникът на хотела Никола П. Йор-

говски не упорито никакъв контрол.

В кръщата липсва вентилатор и от постоянно пушене въздухът е неносим. Мърсотите се изтичат на улицата. Необходимо е да се вземат енергични мерки за привеждане на тези обществени заведения в изряден вид.

Пенчо Йонков

НЕ ДОСТАВАТ ТЪРСЕНИТЕ СТОКИ

Селкоопът в с. Делинци, Еленско приключи през 1953 г. с 40,000 лева загуба. Това наложи сливането му с кооперацията в с. Златарица.

Преди в махалата Делина имаше пивница и манифактурен магазин. След сливането, въпреки негодването на селяните закрива елиния.

Сега в един магазин се намират катран,

гас, копирени платове, сервираят се вино, ракия. Това, разбира се, оказва влияние върху съхраняването на стоките.

Поради постоянното присъствие на мъжете, жените не могат да влизат без стеснение за покупки.

Магазинът е в близост с училището. Освен това по вина на магазина Йордан Коначиев липсват много от търсени-

те на село стоки, като оцвет, олио, халва, черна и червена анилинови бои, лемежи, цветен бархат и др.

Районният кооперативен съюз в Елена и Селкооп в с. Златарица ще трябва да се намесят за поставяне в ред снабдяването на селяните от махалата Делина.

Ст. Бевев

Из опыта на краваря Бою Илиев

Името на Бою Илиев Боев е познато на всички кооператори в Севлиево околия. Той работи от 1950 година като кравар в ТКЗС в с. Дамяново. През 1953 година от зачислените му девет крави получи 13,355 литри мляко при план 11,854 литри и от всяка крава теле. А през 1954 година от същите крави наdoi 14,191 или средно от крава по 1,577 литри мляко. От кравата „Кайка“ е наdoi 3,272 литри мляко.

Тези свои успехи Бою Илиев дължи преди всичко на любовта си към добитъка.

Във фермата се отглеждат 85 крави от породата „сиво искърско говедо“.

В работата си колективът при фермата е установил през оборния период определен ред на хранене и гледане, който се спазва най-точно. Дневната дажба на кравите е: 2 кг ярма, 4 кг ливадно сено, 3 кг царевичак, 6 кг слама и 20 кг сляж или кръмно цвекло.

През пасбищния период по изработена програма се прилага пасбищното използване на пасбищата.

— За добрите ми успехи — казва Бою Илиев, — много ми помогна тригодишният зоотехнически курс, където научих много работи и усвоих правилното доене с масажирането на вимето, което извършвам по следния начин: след измиването вимето на кравата най-напред масажирам дясната половина, като подхващам вътрешната страна на дясната половина с двете си длани, а с палците започвам да масажирам външната му страна отгоре надолу и дъгообразно. По същия начин масажирам и лявата половина. Тук обаче дланите поставям на външната страна на вимето, а с палците масажирам

вътрешната страна. От време на време с двете си ръце подхващам цялото виме и от долу нагоре го побутвам така, както прави телето при бозането. След това леко масажирам пилките. Този масаж е предварителен и трае около 1—2 минути. След това пристъпвам към самото доене, което извършвам юмручно. Доя с двете ръце енергично. Най-напред издоavam предните, а след това задните цици, като самостискам циците без да ги дърпам надолу. Към края на издоаването правя заключителен масаж. При него масажирам последователно всяка половина и четвъртина на вимето по същия начин, както при предварителния масаж. След това издоavam напълно вимето. Една крава издоavam за около 7—8 минути.

Пресушаването на дойните крави краварят Илиев прави 60—65 дни преди отелването им като една крава пресушава за около десетина дни. През това време кравата лежи на чиста и дебела постеля от слама. Пазя я от течението, за да не простине вимето.

Много внимателно се отнася краварят към бременните крави. Най-малко три дни преди отелването по три пъти на ден им сменява постелята. Един час след отелването на кравата той й дава чиста хладка вода за пиене. В първите дни кравите-майки хранят с по 1 кг трици във вид на боза. На пълна дажба ги привежда 7—8 дни след отелването. Само след 21—45 дни от отелването осигурява заплождането на кравите.

Редното е примерът на другаря Бою Илиев Боев на широко да се популяризира и приложи в Севлиево околия.

Петко Генчев

Сейтбата започна, а подготовката не е завършена

Добре работиха през 1954 година кооператорите от с. Батак, Павликенико. Навреме извършиха почистването на семената, бързо и в определените срокове приключиха сейтбата.

И тази година те се готвят за ранното засяване на пролетните култури. Планът за пролетните култури бе разгледан от изпълкома на МНСДТ и управителния съвет на стопанството, а след това на сесия на съвета и на общо кооперативно събрание. Обсъден бе и на съвещанието с агитаторите и на бригадни събрания.

Навреме бе изработен оперативният план за провеждането на пролетната сейтба.

Семената за посев подготвихме навреме. Кълняемостта им беше проверена в семеконтролната лаборатория в Павликени.

Извозени са 400 тона оборски тор.

Започнахме и сейтбата на овеса, като сме засяли вече 140 декара.

Но наред с постигнатите успехи в подготовката за пролетната кампания допуснахме и ред слабости. В планирането, както на сейтбата, така и на останалите задачи има съществени слабости. Седмичната

работа на бригадирите все още не се планира редовно. Не се предвиждат в плановете всички задачи, което става причина да се закъснява с изпълнението на пролетните полски работи. Не е завършен окончателно още ремонтът на инвентара.

Вследствие на ненавременно взетите мерки от страна на управителния съвет на ТКЗС и на ръководството на тракторната бригада остана неизгорана площ, една част от която ще се засява с пролетни култури. Въпреки постоянните напомняния от страна на управителния съвет на стопанството и нееднократното обещание от ръководителите на МТС горните площи и до сега стоят неизгорани. А условия за това през м. февруари съществуваша.

Изостава и сключването на договора с машинно-тракторната станция.

За да се проведе сейтбата навреме и на необходимото агротехническо равнище, необходимо е както управителният съвет на стопанството, така и партийната организация да вземат решителни мерки за отстраняване на слабостите.

Петър Острев, агроном

На снимката: Рашо Маринов Раднев, един от най-добрите монтьори при УАТ — Елена, поставя главата на мотор „Чепел“.

Снимка: П. Тарасенков

РАДВАЦИ РЕЗУЛТАТИ

В тъканиния цех на ф-ка „Ев. Апостолов“ в Габрово починал на Левченко и Муханов се введри още в началото на 1954 година.

Сега по него работят 150 тъкачи и ежедневно правят икономии.

Резултатите са радващи. Само за месец януари т. г. икономисаха 13,503 лева. От тях четиристотин и четиридесет лева са дая на Героя на социалистическия труд Тодор Митев, 336 — на многомашинничката Дешка Кирилова, 305 — на Тота Христова и т. н.

Никой обаче, като Пена Стефанова и Доло Балева работят с преразход. Във всички работници трябва да съществува стремеж за поестияване на всеки метър плат.

Тотка Илиева, дописник

ЗАСАЖДАНЕТО НА ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ ИЗОСТАВА

Основнен селскостопански отрасъл за трудово кооперативите земеделски стопанства и за частните стопани в повечето села на Дряновска околия е овощарството.

През последните няколко години, площта на овощните градини ежегодно се увеличава. Само през есента на 1953 година и пролетта на 1954 година са засадени нови 2,470 декара блоккови овощни градини и 1,153 декара единични, а през миналата есен са засадени 380 декара.

В хубавите слънчеви дни на м. февруари т. г., наново по блокветите, определени за засаждане на нови овощни градини започна усиленна работа. Копаят се дупки и се засаждат дървчета.

За по-бързо завършване на тези важни задачи Околийският народен съвет и РКС в Дряново доставиха за всички села необходимия брой овощни дървчета по видове.

Стопаните от селата Гостилица, Белица, Ганчовец, Хитревиц и др., гърви в околията засадиха 350 декара. Засаждането на новите градини в тези села продължава.

Не е толкова положението обаче в селата Поповци, Плячковици и Фървечи, където не е засадено нито дървче. Местните народни съвети, ръководствата на партийните организации, на земеделските дружби, депутатите и активът в тия села не дават личен пример.

Сега при подобрене на времето не трябва да се губи нито един благоприятен ден. Колкото по-рано се засадят дървчетата, толкова по-голям процент ще се прихвалят от тях и ще им се осигури добро развитие още през първата година.

Злато П. Златев

ДА, СЕ ПОДГОТВИМ ЗА НАПОЯВАНЕТО

Колективът на Държавната напоителна система в гр. Павликени е напълно подготвен да изпълни предстоящите си задачи. Приведена е в изправност многокилометровата напоителна система. За селата на окръга заманиха представители на предприятието, за да сключат договори със стопанствата за размера на напояваните площи. Миналогодишният опит показва, че там, където народните съвети оказват конкретна помощ, договорите се сключваха бързо, а в селата Ресен, Кулина и други те се сключиха много трудно, тъй като народните съвети не оказаха никаква помощ.

За да могат да се използват добре водите на язовирното езеро, необходимо е в най-близки дни да се почисти вътрешностопанската мрежа. Поливането уреди трябва да се привеждат в изправност, а ония стопанства, които нямат уреди, да започнат направата им.

Правилното и навременно ползване на водите от язовир „Ал. Стамболийски“ е важно условие в битката за по-голям урожай през настоящата година.

Петко Спирidonov, дописник

УСПЕХИ В ЗЕЛЕНЧУКО-ПРОИЗВОДСТВОТО

Добри успехи постигна градинарската бригада на Надежда Владимировата от ТКЗС в с. Дъсково, Павликенико. Тя подготви навреме парниците. Бригадата досега е засяла 65 кв. метра разсад домати, 120 квадрата краставици, 36 — пилпер и др. Въпреки развалените пътища и отдалечеността на градината от стопанския двор, др. Андрей Тошев и Борис Митев всекидневно извозват оборския тор.

И. Добруджалев

ЗА ПО-ДОБРА ТЪРГОВСКА ДЕЙНОСТ

Служителите и търговските работници при районния кооперативен съюз — Търново започнаха занятия в курсовете за преквалификация. Управлението и профторганизацията са организирани такива курсове във всички отдели.

Занятията в отделите „Търговия“, „Счетоводство“ и ръководният персонал започнаха още в началото на м. февруари. Участвуват всички служители и работници. Проявява се голям интерес към преподавателския материал в областта на социалистическата търговия, счетоводството, организацията на труда и пр. Благодарение на курсовете вече се чувствуват подобрение на работата. Занятията ще продължат три месеца. Те ще допринесат за по-успешното изпълнение на решенията на VI-ия конгрес на Партията за подобрене на търговията и задоволяване максимално растящите нужди на потребителите.

Йордан Петров

Н. Тотев

Н. Нейков

наши спец. пратеници

Писма от Търновска околия

Постиганията не са малки...

Всяка измината година кооперативът в с. Дичини, Търновско все повече укрепва и се развива като многоотраслово стопанство. Непокоеблима е вече вярата на кооператорите в преимуществото на едрото стопанство над разпокъсаното, неодоходното, зърбовачкото еднолично стопанство. В домовете им влиза все повече радост и щастие. Не са чужди за тях хубавите радиоприемници, трикрилният гардероб, спяните, бобофетите и пр. Гледат с увереност в светлото и щастливо утре. Желаят от всичко най-много да живеят и творят в мир.

За увеличаването на доходите не малка роля се пада на животновъдството. Докато през 1951 година от общите доходи на стопанството тия от животновъдството са представлявали само 3-9 на сто, през миналата година те са вече 11 на сто. Разбира се, това съвсем не е достатъчно, като се има предвид, че те могат и трябва да представляват над 30 на сто от общите доходи на стопанството.

На какво се дължи почти трикратното увеличение на доходите от тоя отрасъл в продължение само на последните три години? Значително е спомогнало за това изпълнението на плана за броя на животните особено през 1954 година. Не е изключено само планът за биволице с 5 броя, за козети с 15 и за птици със 741. Плана за приплодите в стопанството, с изключение само на 33 агнета, е изпълнен по всички видове, а за прасетата и конята е преизпълнен. Но работата не е свършила само до бройките на животните.

С голямо усърдие дичинските животновъди са работили за увеличението на продуктивността. Вместо заплауваните 830 литри мляко от фуражна крава те надояват по 1,580 литри, а от отделни крави — над 3,000. По продуктивност краветофермата е нарежда на първо място в околията и на едно от челните места в областта. Не изостават и овцегледачите, които

то надояха 54 литри мляко от овца вместо 48, преизпълниха плана за настрига на вълна, увеличили броя на овцете на 1,428 вместо 1,250.

Тези успехи са резултат най-вече на добрите грижи към животните и на осигуряване и добре запазен необходим груб и концентриран фураж през миналата година. Всичкият груб фураж с изключение само на сламата е прибран навреме в подходящи сушители и е в добро състояние. Както концентриран, така и грубият фураж се дават на животните в определено време и в определени количества в зависимост от продуктивността им.

— Така година сме решили да надоям повече мляко, отколкото през миналата — говори с увереност краветогледачът Йордан Марков — и не само, че сме решили, но го изпълняваме. През януари от 25 крави надояхме 4,160 литри мляко, с което отсечехме близо 30 на сто от държавните доставки на стопанството за кравето мляко. От зачислените ми 7 дойни крави през януари т. г. надоях 1,700 литри мляко.

Това не е малко, като се има предвид, че съседното ТКЗС в с. Русалия миналата година надоя една по 321 литри мляко от фуражна крава за цялата година. Все пак постигнатото от дичинските краветогледачи все още е далеч под възможностите. Затова те още повече подобряват грижите. Хранят три пъти на ден кравите в строго определено време, два пъти ги поят. Поддържат извънредно добра чистота в краветофермата, три пъти на ден доят кравите. А тия, които са се отеглили преди един или два месеца, ги доят и четвърти път в 12 часа през нощта.

— От началото на годината доход с известен страх във фермата, — разказва с усмивка на лице др. Веса Петкова. — Мислех, че няма да мога да се справя с работата. Някои кооператорки ме раздумваха, като ми казаха, че на полето е по-леко и по-весело се работи, че там работиш по не се увижда, отколкото при животните и др. И правим да си кажа, от-

начало работата ми се вижда тежка. Започнаха да ми отичат ръцете и да ме болят. Не бяха свикнали още с новата работа — доенето на кравите. Но сега вече не чувствам боки. Обикнах кравите и работата във фермата и нищо не е в състояние да ни раздели с другарката ми Йонка Илиринова от любимите ни крави. Ако през януари работехме горе-долу добре и изкарвахме близо по 60 трудов дни, то през следващите месеци и особено след механизирването на труда във фермата, което ще стане в близките месеци, ще предадем повече гомове мляко на държавата.

Да предадат повече мляко и агнета желат и овчарите, които работят вече по около 5 години в овчефермата. Желанието си те превърнало в дело. Те издължиха доставките за агнешко месо още на 25 февруари т. г., предлоха 1,600 литри мляко, рещиха да отгледат доставките за овчето мляко най-късно до 20 март. За това им помага и наученото в зоотехнически курс и дългогодишната им практика.

За успехите в животновъдството голям дял имат както партийната организация, така и управителният съвет на стопанството. В подбирането на добри гледачи за фермите, на хора, които обичат работата си и животните, в навременното и качествено прибиране и осигуряване на фуражите, в не малкото нови стопански постройки личи грижата им за развитие на животновъдството.

... могат да бъдат

още по-добри

Но тази грижа не е пълна. Ако партийната организация и управителният съвет обърнат още по-сериозно внимание на животновъдството, успехите ще бъдат много по-добри.

Самият факт, че във фермите работят само четири партийни члена като гледачи

Сколхоздачите в Египет

На 1 декември 1954 година бях повикан в София и ми се възложи голяма и отговорна задача: да подготвя двата български отбора за колоездачната обиколка на Египет. Тя трябваше да се проведе от 12 до 27 януари 1955 г. на 13 етапа с обща дължина около 1,800 км.

Обиколката представляваше едно трудно и непознато за нас състезание. Трябваше за кратко време да се подготвим така, че да станем издръжливи, да умеем да спринтираме и освен това да преодолеем разката промяна на климата — от минус градуси при нас, на плюс 25—30 градуси в Египет. Ние се подготвихме с ясното съзнание с постиженията си да покажем, че живеем в свободна страна, че спортуваме при добри условия и че нашият спорт, под грижите на Партията и Правителството върви с големи крачки напред.

Големият декемврийски студ, снегот, калта не можах да попречат и да спънат подготовката — трябваше да изминем около 3 хиляди километра.

На 1 януари 1955 г. потеглихме с влак от София за Цариград, от където пък със самолет пътувахме до Кайро. В турските села и малките градчета наблюдавахме лошото положение, в което се намира турското население. Възмути ни разгубеният живот в Цариград. С това растеше амбицията на нашите състезатели за победа в предстоящата тежка борба.

На летището в Кайро слязохме на 4 януари 2 часа през нощта. Посрещнаха ни наши легационни работници и представител на колоездачната федерация на Египет — капитан Расми.

Още същия ден започнахме тренировка по пустинния шосе за оазиса Фаюм. У нас студ, а тук горещото слънце веднага опърли и зачерви нашите състезатели. На 7 януари вечерта заминахме за най-стария град в Египет — Луксор, където бе началният старт на обиколката.

При тренировките си около Луксор, успяхме да видим какъв е животът на селянина и работника в тази страна. Населението в селата живее не в къщи, а в кошари, в които няма никакви мебели, завивки, постели, прибори за храна и пр. Наблюдавахме голяма мръсотия. Децата — от 20 до 30 в семейство (там един мъж по закон може да притежава до 4 жени) ходят голи, мухите се трупат на орязък по очите им.

Каналите покрай Нил се копаят на ръце от хиляди жестоко експлоатиращи работници. Поливането става в повечето случаи с козиници. Заплатата на селския работник е 4 пеастра, което прави една лира

Другият Стефан Иванов е бил поканен от редица физкултурни колективи и на многобройни събрания в Габрово е разказал впечатленията си от Египет.

По моля на редакцията другият Стефан Иванов предава резюме от разказа си за читателите на в. „Борба“.

месечно. Един обикновен лекарски преглед струва 3 лири, а една операция 60—70 лири. Училищата са частни и такива има само в околните градчета. Таксата за един ученик е 8—10 лири на месец. Невъзможно е при това положение да се учат децата на работници или селяни. Затова над 95 на сто от населението е неграмотно. Това бе истинският Египет, а не блестящите витрини на американските и английските фирми в Кайро — маска, зад която се скрива мизерията на народа.

Направи ми силно впечатление, че университетът в Кайро бе зареден с телени мрежи и се пазеше от многобройна полиция, танкове и бойни коли. Гледан от страна той представлява бойна линия. Ние разбира се, си обяснихме защо е това — в университета има много прогресивни студенти.

Всички тези картини, които са отживели времето си в нашата страна, удвоиха силите на нашите състезатели и стремежа им за победа.

Трябва да си признаем, че с пристигането на известните състезатели Андерсен — световен първенец за 1953 г., Далгаард — победител в пробег на мира Варшава — Берлин — Прага, Ван Мейен — победител в миналогодишната обиколка на Египет и други нашите състезатели се посмутиха, имаше известен страх и съмнение в победата, който беше преодолян чак след 6—7-ия етап.

В началните етапи нашият първи отбор, подпомогнат от втория, който с цялото си умение и ду-

ша работеше за другарите си, зае първото място и поведе борбата. Като главни противници се очертаха отборите на Белгия, Дания, Англия, Румъния и Франция. В първите етапи западните и местните вестници пишеха за нас много малко. Те отдаваха нашите успехи на лошия път, който бе до петия ден. След като започна хубавият асфалтов път и ние продължихме да водим, пръв се предаде френският вестник „Екин“, който писа с големи букви: „Българите са сензация в обиколката на Египет“. Това бе като че ли сигнал за западната преса, която почна да дава снимки, да описва краката, плещите и лицата на нашите състезатели. Някои от нашите колоездачи бяха описани като най-красивите състезатели в света. Когато преминавахме през градовете, трудещите се на Египет с възторг ни аклимираха и се радваха на победите на българския отбор.

До осмия етап главният наш противник бе Белгия. В този етап пред него се откъснаха вече 7 състезатели: М. Димов и Б. Коцев (България), Расмусен и Андерсен (Дания), Бертолотти (Франция) и двама англичани. Цялата тази група избяга пред белгийците. Към стотинния километър те изостанаха назад с 12 минути.

В края на етапа белгийският отбор изостана от второ на четвъртото място с 1 час и 16 минути зад нас и фактически престана да бъде наш противник. Останаха още няколко етапа, в които нашите сили бяха насочени изключително срещу датския отбор, чиито състезатели се държаха много добре, услужаваха ни с гумии се състезаваха кавалерски. Ние отговаряхме със същата любезност и другарство.

В крайния етап се разви голяма борба. До стотинния километър средната скорост бе 47 километра в час. Пет наши състезатели завършиха в челната група и с това извоювахме крайната победа, въпреки нечестните машиниции на съдиите, които се стремаха всячески да ни попречат.

Увлечени в голяма борба ние не виждахме колко много допринасяме за международното утвърждаване на българския спорт. Едва след като получихме поздравителната телеграма на Правителството, ЦК и другаря Вълко Червенков, видяхме колко много сме дали за честта на нашата Родина. Това се потвърди и при посрещането ни в Свиленград, Димитровград, Пловдив и София.

Нашият народ, Партията и Правителството оцениха високо победата, която извоювахме.

Стефан Иванов
старши треньор по колоездене

ЧИТАТЕЛИТЕ НИ ПИШАТ

ПРИМЕРЕН РАДИООПЕРАТОР

Радиооператор в с. Виноград, Г. Оряховско е др. Димитър Иванов. Благодарение на неговото усърдие и преданост в работата той успя да радиифицира голям брой къщи в селото. По негово инициатива бяха радиифицирани и няколко малцинствени домакинства.

В близка половина от къщите в селото от радиовещателите се разнасят бодро хубави народни песни, слушат се новините на националния предавател, на радио „Москва“.

Радиотранслационната централа е снабдена с много и разнообразни грамофонни плочи с хубави народни песни. Всяка вечер след новините на радио София, до късно ние слушахме в къщи хубавите народни песни.

Ние сме доволни от работата на оператора Димитър Иванов, за което изказваме и нашата сърдечна благодарност.

Тодор Ив. Мандалев

БЛАГОДАРИЯ ОТ СЪРЦЕ

Неотдавна постъпих на лечение в Селиевската държавна болница с явни признаци на смъртоносна болест — туберкулоза.

Лечението ми продължи цял месец. Над мене дежурно бяха лекари и сестри, които винаги бързо вземаха съответните мерки в борбата със смъртта. Моят живот беше спасен.

Аз изказвам моята дълбока и искрена благодарност на целия лекарски персонал, който ме спаси от явния смърт.

Елена К. Койчева

ОТ ВСЯКЪДЕ

С успех представи на 13 февруари пиесата „Нощен поход“ театралния самодеен колектив при ДПО „Септември“.

— 1 отряд в с. Родина, Г. Оряховско. Тържествено предконцертно събрание проведе на 17 февруари първичната организация на ДПО при ОНСД в гр. Елена. Доклад за делото и задачите на ДПО направи др. Никола Неделков. Вечерта бе организирана селския.

Театралният колектив при читалище „Възраждане“ в с. Славейково, Селиевско представи с голям успех пиесата „Пастие“ от Орлин Василев.

С безплатен труд се отзоваха членовете на ДСНМ в с. Райковци, Търново на строежа на новостроящата се училищна сграда. На другия ден, побудени от младежите, и възрастните се отзоваха. Едни извозваха тухли, други поправяха тухли. Следващата година децата им ще се учат в нова училищна сграда.

Окръжният народен театър посети на 17 февруари с. Д. Оряховица, Г. Оряховско с пиесата „Прелюдиум“ от Ст. Ц. Даскалов. Посетителите останаха много доволни.

Седанка на мира организираха в чест на 8 март производствениците от шивачката ТПК „Съзнание“ в гр. Оряховица, съвместно с бойците от Н-ките поледици. Др. Мира Андреева направи доклад за мира. Бойците и девойките от кооператива представиха съвместно едноактната комедия „Пастие“ на Орлин Василев. Седанката продължи с танци и хора.

Турският самодеен театрален колектив при БСД в гр. Селиевско посети на 19 февруари с. П. Славейково с пиесата „Крещанци на девойки“ и с няколко турски песни. Представленията мина много добре. Колективът ще представи пиесата и за турското население от града.

Окръжната културна дейност развива народното читалище „Просвета“ в малкото село Глоговец, Еленско. Неговият самодеен колектив представи с успех пиесата „Земя“.

(По дописки на Н. Бончев, С. Стоянов, Ив. Стефанов, А. Гвоздева, Ив. Тодоров, Андреев, Х. Ашикова и Ив. Манчев)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ОТНОВО НА ФУТБОЛНИТЕ ТЕРЕНИ

Една от най-популярните игри, която трудещите се следят с голям интерес е футболът. Колко много любители на този спорт се третират обаче да чуят по радиото, да прочетат във вестниците или да гледат интересен мач!

В нашия окръг от година на година футболът бележи успехи. Над 2,676 младежи от доброволните спортни организации, 540 средношколци и над 3,484 пионери се занимават активно с футбол. Под грижите на Партията и Народната власт само за две три години израснаха такива отбори, като ДСО „Червено знаме“ — Павликени, „Динамо“ — Габрово, „Локомотив“ — Г. Оряховица и др., които заличават достойно честта на окръга в „А“ и „Б“ републикански футболни групи.

Докато масовизацията на този вид спорт е на зарида висота, в спортно-техническо отношение не е постигнато много. Наред с някои отбори, като „Динамо“ — Г. Оряховица, „Локомотив“ — Дряново, Сборен отбор — Трявна има известен напредък, но има отбори като „Урожай“ — Б. Черква, „Червено знаме“ — Селиевско и Габрово, които не само че не напреднаха, но значително изостанаха.

Миналогодишните срещи в началото на сезона показаха колко лошо се е отразила липсата на зима подготовка в отборите. По-голямата част от състезателите показваха неиздръжливост, играта бе вяла и монотонна. През тази зима, въпреки решението на окръжната футболна секция и дадените препоръки, много отбори протресоха времето си. Първите срещи на 6 март т. г. не показват кой как се е готвил. Новият футболен сезон започва.

Футболното първенство през тази година не трябва да бъде борба само за получаване на повече точки. Да се мисли така, значи да не се досещат огромното възпитателно значение и оздравително въздействие на футбола, значи той да се превърне в самоцел. През тази година трябва решително да се влезе в борбата между публича и състезатели в Б. Черква на срещата между отборите на ДСО „Урожай“ — Б. Черква и Сухиндол, каквато бе проявата на състезателите от отбора на ДСО „Червено знаме“ — Габрово, които нахосаха побой на футболния съдия Н. Стойчев и лошо се държаха със състезателите от гостуващия отбор.

През настоящия футболен сезон хулиганските прояви по спортните игрища трябва да бъдат ликвидирани. В това отношение голямо възпитателно въздействие могат и трябва да оказват футболните секции, комитетите за физкултура и спорт, дружествата на ДСНМ и другите масови и общественно-политически организации. Нашите състезатели трябва да се въздържат от новия социалистически облик на светските спортисти.

Нужно е през тазгодишния сезон решително да се подобри спортно-техническото майсторство на нашите състезатели. Това означава да има голяма згриженост от страна на комитетите за физкултура и спорт, съветите на ДСО, футболните секции. По-големите грижи трябва да се положат за развитието на младите футболисти — пионери и юноши.

Това е задачата сега. Необходима е упорита работа за издигане на „футбола на високо равнище“.

Ангел Миновски
председател на Окръжната секция по футбол

Осъзнал грешката си

На 4 декември м. г. се провиних, като се напих. Постъпката ми бе разгледана от футболната секция и съвета на колектива и бих наказан — отстрана ми от футболния отбор като състезател. Аз съм дълбоко осъзнал грешката си и по-нататък ще се държа много по-добре.

След като прецених постъпката си и наложеното ми наказание ка-

то справедливо аз обещавам пред целия заводски колектив, че никога няма да употребявам спиртни питиета и ще бъда примерен във всяко отношение. В противен случай да ми бъде наложено най-строгото наказание.

Костадин Янков Йосифов
работник в Държавен завод за захар Г. Оряховица

ФИЗКУЛТУРНИ ВЕСТИ

Контролна футболна среща между отборите на ДСО „Спартак“ — Павликени и ДСО „Червено знаме“ — Павликени се състоя на 20 февруари. Играта протече бързо и при друга атмосфера. Накрай павликенци се наложиха с 3 : 1.

Окръжното първенство по тенис на маса се проведе от ОС на ДСО „Урожай“ в Г. Оряховица. Борбата за първенство оспорваха 23 състезатели. Първото място зае отборът на с. Сергеевци. В индивидуално класиране начело застана др. Димитър Спигилов от Сергеевци. На първенците бяха раздадени награди.

Баскетболна среща се състоя на 20 февруари между отборите на Техникума по дървообработване и вътрешна архитектура и Еленското училище в гр. Трявна. Отборът на Техникума заслужено победи с 50 : 34.

Футболна среща се състоя на 20 февруари между отборите на ДСО „Червено знаме“ и Сборния отбор на Дома на офицер — Търново. Срещата завърши при равен резултат 2 : 2.

Курс за подготовка на футболистите за предстоящия сезон организира ДСО при ф-ка „Буквец“ — Г. Оряховица. До сега са разгледани в 4 часа първо, второ, трето и четвърто футболни правила, както и една лекция по дисциплината в играта. Курсет

се ръководи от др. Иван Златев — футболен съдия.

Клуб за шах и тенис на маса се откри на пл. „Г. Димитров“ в Габрово, собственост на физкултурния при Горското промишлено предприятие. Всички деца, особено след обед, в клуба се провеждат състезания.

Спортните дни в пионерската дружина „Минко Палаузов“ — Габрово преминават с интерес. По спартакиадата са издадени специални табла и лозунги. В дисциплината гимнастика се отличиха Ц. Илиева и Й. Борисов. Стрелат се да заемат първото място в шаха П. Колев и М. Колев. В петката атлетика се отличиха особено М. Петков и Жана Крумова. Силни, ловки и смели растат пионерите.

Труден ден преведоха урожайци от с. Горско Ново село, Г. Оряховско в помощ на граднияте за напрана на торони саксии. Под ръководството на агронома Ст. Градинаров бяха направени 250 саксии в повече от определеното количество по канпичката на пресите. В работата се отличиха М. Маров, В. Винчев, К. Маршова, К. Ганчева и др.

(По дописки на Лазаров, Т. Азманов, Ив. Русев, С. Николов, Златев, Т. Ворбанов, М. Семерджиева и И. Саламанов)

СПИСЪК

на решаване вярно и трите кръстословици от серия „А“.

Габрово: Кина Ст. Денчева, Васил Калчев, Заравка Ив. Георгиева, Христо Тимофеев; Горна Оряховица: Куцар Куцаров, Никола Досев Николов, Неделко Иванов, Тончев и Дечо Кирилов; Горнооряховска околия: Никола Ангелов Кьордимов — с. Сергеевци, Мария Пулова — с. Долна Оряховица, Стоян Н. Петров — Борун; Дряново: Ангел Борисов Теняваров, Георги Ал. Станев, Добри Спас Добрев, Неню К. Мирев; Дряновска околия: Атанас Нешков — с. Гостилци, Гатю Ковачев — с. Славейково, Денчо Кръстев Денчев — с. Дъбеля, Косю Ботев Косев — с. Кампанджии, д-р Тотю Г. Симеонов, Янка Денева и Кина Ив. Райкова — гара Соколов; Павликени: Ружди Хисенов, Сийка Хр. Дребова, Минчо Илиев, Олга Н. Димитрова и счетоводният колектив при Държавна напоителна система; Павликениска околия: Димитър Ст. Сейков — Бяла Черква, Йордан Д. Кутев — Михалци; Селиевско: Стефан Петев, Ангел Банков, Никифор Н. Майданов, Ангел Василев и Тр. Василев; Селиевска околия: Денчо Христо, Илия Илиев, Леонев — с. Малък Вършич, Христо Тодоров Лалев — с. Ряховище; Търново: Ана Иванова, К. Петкова, М. Василева, Митко Минчев, Георгиев, Николай Тошев, Петър Иванов, Мавриков, Рафаил Кокоев, Стефан Паскалев, Стефан Чацев, Антон Труфев, Васил Балуклов, Григор Петров, Колою Г. Колев, Пенка Ганева Ботева, Рашко П. Марчевски; Търновска околия: Георги Т. Георгиев — с. Куцина Иван Крумов — Ресен, Марияка Йорданова Петкова — с. Селиевско, Христо Даскалов — Русяла, Петко Караколев — с. Малък Чифлик; гр. Саицов: М. Василев.

Главен редактор: Христо Ст. Консулов

ОЧАКВАЙТЕ

НОВАТА ПРЕМИЕРА

НА Окръжния народен театър РУСКАТА КЛАСИЧЕСКА ПИЕСА „БЕДНОСТТА НЕ Е ПОРОК“

от А. Н. Островски

МЕТАЛНА ТПК „АВТОПОБЕДА“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ОБЕДИНЯВА СЛЕДНИТЕ ОТДЕЛИ:

леярен, машинно-стругарски, тенекеджийски, авторемонтен, креватен, водопроводен и вулканизаторски.

ПРОИЗВЕЖДА: печки, юнци, млякарски гюмюзи, пружини за кревати, гумички за лозопръскачки, чукуни, бронзови и алуминиеви отливки.

ИЗВЪРШВА УСЛУГИ И РЕМОНТИ: на печки, юнци, лозопръскачки, всички видове мотори, престръгване и заварка на машинни части, никеловане на чукуни части и поправка на водопроводни части.

ТРУДЕЩИ СЕ И ПРЕДПРИЯТИЯ търсете услугите на Метална ТПК „Автопобеда“ — Горна Оряховица, която Ви осигурява бързи и качествени услуги!

1—1 ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ПОДСЕЩАНЕ

Габрово
Магазинера на железарския магазин на „Нармаг“ № 8

Другарю „народен“ служител, Пожелаваме Ви настъпващата Марта да донесе в поверения Ви магазин още по-голям борецет. Дано освези и младото Ви подсъзнание, та да си спомните, че до вратата на магазина зад децата сте забравили затиснато едно каче сода каустики още в началото на м. януари т. г. От това много сте спечелят габровчани, защото няма вече да ги връщате с думите „Нямаме сода каустики“ и „Не знам кога ще дойде!“

(По дописка на Ив. Косев)

ЛЮБЕЗНО ПИСЪМЦЕ

с. Джулчица, Г. Оряховско
Игор П. Стратев (изпълнител по бюджета)

Иван П. Топалов (финансов)

Другари, От все сърце желаем настъпващите мартовски дни да Ви носят сили, здраве и бистър ум, за да не обръквате своите отчетни книги и повторно да събирате от редица селяни недовери, като от Бояна Дяконова Кирова, Пенка Николова Ванкова и други. Вярно, че при тях две другарки удариха на камък, защото Ви представиха квитанции. Но онези, които нямат, разбира се, че плащат повторно.

Дано мартовските ветрове издухат до корен тези ваши курсури и работата ви да тръгне по мед и масло.

(По дописка на Върбан Върбанов)

МАРТЕНСКА ЧЕСТИТКА

с. Русяла, Търновско
За стария УС на ТПС

Нека Ви е честита Баба Марта! Дано ти Ви зарадва тази година с още по-голям урожай, за да пръхнат от храни кооперативните и на кооператорите хамбари. Дано нейните бури дни Ви поободат и да си спомните и за Вашите малки дългове към приятелите ви от Селкоопа в с. Дичини, защото може пак да ви потребят. През миналата жътвена кампания поръчахте на фирмата на селкоопа в с. Дичини да ви изработи хляб за 100 килограма брашно. Дичинцият удържаша на думата. Онекоха хляба. Но вече и до ден днешен не сте го получили.

(По дописка на П. Спирidonov)

ОКРЪЖЕН

НОВИЯ ДИОГЕН

Поради лошото състояние на градската електрическа мрежа в Търново много пъти удлинено осветление продължава да свети и през деня.

Живял е преди хиляди години, известният на всички Диоген. Когато той по улиците минал с фенер запален посред светля ден със присмех го запитала тълпата: — Що търсиш със фенера по земята? Спокоен Диоген им отговорил: — Човещи търся, хора!

Във Търново отново след столетия „Енергодиоген“ по светля ден засветил (И нека кажа тъй за обяснение)

със уличното градско осветление. Засветил той и чакал да го питат. Но хората съвсем не се засмяли, а простичко по новому открито те го порицали, защото нашият „Енергодиоген“, със плащещото си за нов ремонт светляко, е търсил в тоя хубав светля ден, едно голямо стършелово жияло!

Ив. Анчев

(По дописка на Иван Бонев)

МАРТЕНСКА

Търново
Пивница „Рибарска среща“
За Марко Колев

Не е дошла, а ето, че започна, по навик стар, дори със ден предсрочно с прищевките си Марта да лудее. Разстръгана е нешо днес жената, затуй раздухва остръ, снежен вятър. Ех, вярно, утре може да се смеи, но важното е днес, че е сърдита! Но нечо без да искам подразбрах. Край пивница „Рибарска среща“, байно, минавал ли си някога случайно? Зарана с баджанка в нея бях.

ПАВЛИКЕНИ

Опшната станция
За главния счетоводител

С настоящата честитка засендествуваме нашите най-добри мартовски чувства. Като награда за употребата Ви нередовно отсъствие от кръжока по историята на КПСС и за „малката“ обидка, която сте насили на техническия ръководител др. Чакърова, скоро наш пратеник ще забие в мъжките Ви гърди китни мартеници.

Хайде останете си жив и здрав, за да посещавате в бъдеще редовно кръжока.

(По дописка)

СЕВЛИЕВО

У А Т
Кондуктора Христо Петков

Хайде да Ви е честита Баба Марта! Да Ви влее нови сили и енергия, за да се отърсите от старите курсури. И да не Ви спомняме, че подбирате пътниците. Забравете ги тях лоши навици и служете честно на народа, ако искате силните мартовски ветрове да не Ви доведат пак при нас.

Бате Стършел

— Нас май няма да ни огрей!